

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת	ירושלים
21:07	20:30	19:14	תל אביב
21:04	20:33	19:31	נתיבות
21:03	20:32	19:30	סכריה
21:04	20:29	19:30	

הזמרים לפי לוח שנה של ישיבת ברכת ה' חוקי מטבירה

יצוא: 00583229745@gmail.com

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה הר' אליהו הי"ו

ובוזה הקדוש (פ' בשלח דך נה: מתורגם) וז"ל: "בשוב ה' ציון", בשוב ה' אל ציון היה צריך להיות? מה זה בשוב ה' ציון? אלא, בשוב ה' ציון ודאי, בא וראה, בשעה שחרבה ירושלים למטה וכנסת ישראל גורשה, עלה המלך הקדוש לציון, ונאנח כנגדו, משום שכנסת ישראל גורשה, וכשתחזור כנסת ישראל למקומה, אז ישוב המלך הקדוש לציון למקומו והזדווג אחד באחד, וזהו בשוב ה' ציון, ואז עתידים ישראל לומר זה אלי ואנוהו, וכתוב זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו, בישועתו ודאי. עכ"ל.

הרבה אנשים חושבים שהגאולה תהיה באופן ניסי על טבעי, שיבוא מלך המשיח ויעשה מופתים ויכה את כל העמים אויבי ישראל, ויתן ידו על השמים ופתאום ירד ביהמ"ק מפואר עשוי מאש ועוד מופתים, ובאמת שאם היינו זוכים היה כן, כמובא בגמרא (סנהדרין צח.) אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע בן לוי רמי, כתיב (ישעיהו ס, כב) בעתה וכתוב אחישנה? זכו אחישנה, לא זכו בעתה. אמר ר' אלכסנדר ר' יהושע בן לוי רמי כתיב (דניאל ז, יג) וארו עם ענני שמיא כבר אינש אתה, וכתוב (זכריה ט, ט) עני ורוכב על חמור? זכו עם ענני שמיא, לא זכו עני ורוכב על חמור.

ובמדרש (פסיקא רבתי פרק לו) "שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח נגלה בא ועומד על הגג של בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר להם ענוים הגיע זמן גאולתכם ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזרח עליכם שנאמר קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח". וצריך להבין אם מדובר על מקרה שהמשיח מגיע באופן ניסי ומוריד בית המקדש מן השמים וכי היה צריך להגיע למצב שעולה על גג בית המקדש ואומר לישראל 'ואם אין אתם מאמינים' וכי מי שראה ניסים כאלו לא יאמין?! ועוד קושיא, והרי הוא משבט יהודה מזרע דוד המלך ואם כן איך מותר לו לעלות על גג בית המקדש הרי לכ"ע גג ההיכל דינו כהיכל עד השמים ושם רק שבט לוי מותר בכניסה? אלא צ"ל שהשתמש בהיתר של פיקוח נפש, ולכאורה איזה פיקוח נפש מדובר? אלא כמו שהתחלנו, כאן לא מדובר שהמשיח מגיע באופן של 'זכו' אלא באופן של 'לא זכו', ובאמת בית המקדש נבנה עוד לפני שהמשיח בא כפי שידוע למי שלמד שכך יהיה, והוא לא עשה עדין איזה מופת, ובתחילה מנסה לקבץ את עם ישראל ולגלות להם שהם בתהליך גאולה והם לא מאמינים שחושבים שהוא עוד משוגע, ומגיע למצב שצריך לעלות לגג בית המקדש מפני פיקוח נפש שלא יהרגו אותו, ואז שם מקבל את הכח וזורח אורו ואומר לישראל הנה המופת שרציתם ואז הם מאמינים.

ולכן צריך לזכור, מי שלא יתכונן עכשיו יתחרט מאד אחר כך! ומי שיפספס את המצווה שה' ציוה אותנו לבוא לרשת את מקום המקדש ולהקריב שם קרבנות, לא יסלח לעצמו כשיתברר כמה צער היה לה' כל רגע, לכן נמהר ונעלה לרשת את הר ה' ונזכה לברכות שחפץ לתת לנו, מלבד עצם קיום המצוות הרבות התלויות בכך.

"את קרבני לחמי לאישי ריח נחחי תשמרו להקריב לי במועדו" (פנחס כח ב)

מבאר רבינו האור החיים (במדבר כח, ב, ג) וז"ל: את קרבני לחמי וגו'. פירוש לפי שיש בתמידין שלשה מיני קרבן, אחד הקרבת התמיד, שני עשירית האיפה של מנחת התמיד, שלישי הנסכים, כנגד הקרבת התמיד אמר קרבני, וכנגד המנחה אמר לחמי שנקראת לחם, ושניהם כליל לאישים לזה אמר לאשי, וכנגד הנסכים אמר ריח נחחי שאין בו אלא ריח שהוא אינו לאישים אלא יוצק על היסוד ויורד לשיתין, ובשלשה דברים דקדק לומר בכינוי, קרבני, לחמי, נחחי, לומר שכולן של הקדוש ברוך הוא בורא הכל ועדיין ברשותו כאומרו (תהילים כד א) לה' הארץ ומלואה ופרשנוהו במקומו, ודקדק גם כן לומר לאשי בכינוי, לומר שגם האש היא של הקדוש ברוך הוא, ומעתה מה שישאל מקריבין הוא מנכסיו של הבורא, לזה נתחכם ה' ונתן אזהרה ואמר תשמרו לומר שאם לא יעשו הנה הם גוזלים נכסיו ועוברים בלאו, עכ"ל.

בדורנו התרגלנו לחשוב גם כלפי דברים שבקדושה במחשבה 'עסקית', אם אני מקיים מצוה מה אני מרויח? ומייד מחזקים את עצמנו שאין אדם נהיה עני מן הצדקה, ומלקיים מצוות רק מרויחים וכדו', אבל הקב"ה אומר: במה שצויתי אתכם לא שייך בכלל שתעשו חשבון, כי הכל שלי ויכלתי בכלל לא לתת לכם, אבל נתתי כדי שתתנו לי וכך תרויחו מצוות ותקבלו עליהם שכר, וכל זה מאהבתי אתכם. ובעבודת המקדש והקרבנות החשיבה שלנו בטעות כפולה, גם מבחינת העצלות שכן זה דורש המון הכנה שלא התכוננו אליה (ובינתיים גם ממשיכים לא להתכונן, וגם כוללים שלומדים הלכות קרבנות חלקם מדגישים שזה לא למעשה בזמן הזה ובכן שוללים את כל הלימוד שיהיה שלא ע"מ לעשות ובגלל זה 'איך מספיקים בידם לעשות'), וגם מבחינה ממונית אם נצטרך להתחיל להביא קרבנות זה עושות אלפי שקלים בשנה, ולכן מעדיפים להתעצל ולא לקדם כלום בעניין בית המקדש, ואפילו לא לדרוש לחדש את עבודת הקרבנות כבר היום לפני בניין בית המקדש. ומה אנשים חושבים, כשיבוא המשיח הוא כבר ידאג למליוני כבשים כשרים שיהיה מספיק לכל ישראל, ללא מומים, ובחינם רק תיקח ותקריב, כי היום רוב הכבשים בעלי מומים בגלל הנקב באוזן של המספר, אז מהיכן יהיה? וגם אם נרצה כיום להקריב איך בכלל זה יתכן הרי הערבים הם הבעלים של המקום בהר הבית (כי מסרנו להם אותו בכסלותינו, אבל אעפ"כ מדינת ישראל היא השולטת שם ע"פ חוקי המדינה שלנו כך שהטענה לא נכונה מהיסוד אבל נהיה שכן), ואיך נוכל לבנות מזבח? וכל שכן את בית המקדש? ולדעתם המשיח הוא יכבוש את המקום ויכין הכל, אבל הם טועים טעות חמורה! כי אנחנו אלו שצריכים להכין הכל ואותנו ה' ציוה, ואי אפשר להפיל הכל על המשיח, ודווקא אחרי שאנחנו כל כלל ישראל נשוב להר הבית מקום המקדש ונכבוש אותו, אז ורק אז יתחיל תהליך הגאולה! (וגם נזכה לבנות ביהמ"ק לפני המשיח, יש לכן ראיות רבות אבל אין כאן המקום וראה בספרים והחבורות שכתבו על כך).

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י'. מוזנך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

בלעם אמר "בנה לי בזה שבעה מזבחות" וכמה מזבחות אנחנו נבנה בקרוב? האם אנחנו מוכנים לכבד את מי שהולק על מה שאנחנו הושבים?

אם באמת חשוב לנו שצום י"ז בתמוז שצמנו יהיה בעזרת ה' הצום האחרון, ואם חשוב לנו הקידוש ה' ולא החילול ה', ואם באמת חשוב לנו קיום ציווי התורה ולא העדר וריחוק התורה, הדרך היום זה ללמוד את הנושא של הר הבית, של הקרבת הקרבנות בימינו, לראות כמה הדבר מציל נפשות מאיתנו, לעלות ולשוב להר הבית בקדושה ובטהרה, ככה לא רק בוכים או צמים על מאוראות היום, אלא ככה מתקנים ושבים אל אבינו שבשמים.

עולמות הפוכים בתמונה אחת. למטה זה קודש הקדושים שלנו, למעלה זה מקום "כרת" שצריך לברוח משם, וככה זה נהיה קודש הקדושים של אבינו, מי הפך את התמונה?

הצעד הראשון שנקטו עם ישראל כשחזרו מהגלות לבנות את בית שני, היה הקמת מזבח במקומו הקדום, וככה היה המצב 22 שנה עד שיקבלו אישור לבנות את בית המקדש עצמו, הם לא אמרו או חשבו כמו שאומרים היום, וכי מה יעזור מה שתעלה להר הבית, או תעשה רק הנפת שתי הלחם, או רק תשתחוהו, או רק תתפלל שם, אלא הם אמרו היום אין לנו ביהמ"ק אבל אנחנו יכולים להקריב לפחות כמה קרבנות, למה שלא נרויח לפחות את זה, וכך היה המון שנים עד שהגיע האישור לבנות את בית המקדש. גם אנחנו יכולים לעשות כמו אבות אבותינו להקים מזבח תחילה, אפי' אם זה לא יהיה עדיין בפנינו מוחלט של כל המבנים של המוסלמים שם, כי על מקום המזבח אין היום שום מבנה, וכך תהיה התחלה, ועם הזמן נצליח לעשות הכל מושלם. מה שזה דורש מאיתנו זה רק לעשות צעד קטן מאוד, רק לטבול כפי כל ההלכות, ולעלות להר הבית בטהרה להתפלל שם, להשתחוות שם, להרגיש את הקדושה, וכזה אנחנו עושים צעד קטן, וממילא הצעד הגדול יהיה מאוד מאוד קרוב, רק שצריך את הצעד הקטן שלנו.

כמובן בלי ספק יהיו כמה "מהדרג המדיני" שכדרכם בטומאה להטיל אימה על כל דבר שבקדושה, וימשיכו לומר שפעולות כאלו יבעירו את מזרח התיכון... (מי שישמע איזה רגוע הוא...) כמו שתמיד אמרו, אם יפתחו את הר הבית ליהודים - מזרח התיכון יבער... אם יעלה חבר כנסת - מזרח התיכון יבער... אם נגבילו מוסלמים... אם נאסור על הערבים לחפור בהר הבית... אם ואם ואם את ההמשך כולם כבר מכירים... שנים רבות הם מטעים את הציבור בדברי שקר ודמיונות, עד כדי כך שאפי' השופטים בבית משפט כבר לא מאמינים להם (בהזדמנות אחרת נביא כאן מכתב מקורי מבית המשפט שאומר מפורשות שכל הדברי שקר הללו שנאמרו שנים רבות יתבררו כלא ממש נכונים).

קדוש טמאים ושוועלים שמהלכים בו ומטמאים את המקום, ואם יש צדיקים שרוצים להוציא אותם משם אנחנו באים ומתנגדים להם, כיצד אנחנו יכולים להצטער ביום זה שהועמד צלם בהיכל והרי אנחנו לא מוכנים לתמוך באלו שמוציאים את הטומאה מהיכל? האם זה לא שותפות לנתינת הצלם בהיכל? רק שבמקום שאנחנו נכניס את הצלם, אנחנו פשוט מתנגדים למי שמוציא אותו... וגם איך יכול להיות שיהודים בוכים על חרבן הבית ובו בזמן נלמים נגד אלו שמנסים לבנות אותו, האם זה לא תמוה ומזעזע כל אחד מאיתנו?

י"ז בתמוז אינו תאריך בלוח השנה, הוא תמונת המצב הנישקפת אלינו מחלון הר הבית בכל בוקר, שהתמיד מבוטל, ועל מקום קודש הקדושים עומד צלם בהיכל, בדמות שלטון זר המבזה את קדושת המקום, ואנחנו נשארים רק בצומות בלי גם מעשה של קדושה לגרש את החילול ה', פרשת פנחס הנקראת בשבת זו קוראת לנו לקום מתוך העדה, פנחס לימד אותנו שחורבן וחילול השם לא פותרים רק בבכי ובדמעות, אלא בעשייה ממש, בשינוי המציאות בשטח, ובדרישה חזקה ובתמידות להחזיר את עבודת התמיד, ולסלק את הזרות מבית אלקינו, וכל המגפה בפרשת פנחס נעצרה בוכות מעשה גבורה לכבודו של ה', היום הגאולה שלנו ממתינה שנעשה משהו לכבוד בית ה', היום המציאות כבר הוכיחה את עצמה בעשרות מקרים, כל יהודי נוסף שעולה מרחיק טומאה של השועלים - המחבלים מהר הבית.

ואם אפוסטמוס שרף את התורה ביום זה, גם מציאות זאת לא רחוקה מהמציאות של ימינו, רק שבמקום לשרוף אותה ממש ח"ו אנחנו רק פשוט לא מקיימים אותה, אם בתורה נצטוונו לעלות להר הבית, לבנות בית המקדש, להקריב קרבנות, ואפי' דבר אחד מכל זה אנחנו לא עושים, האם זה לא שריפת התורה שאין דורש לקיום מצוות אלו??? אנחנו אומרים מידי יום "אני ה' אלקיכם"... אם ה' הוא אלקינו אז למה הבית שלו נראה מגרש משחקים של האויבים?

אפוסטמוס ביום י"ז בתמוז שרף את התורה, היום אנחנו לא שורפים אותה ח"ו ח"ו אלא פשוט לא מקיימים אותה, הפעולה שונה אבל אתה תוצאה, לא בנין ביהמ"ק לא קרבנות... אנחנו נקרא השבת פרשת פנחס שהיא מלאה בקרבנות, אבל אם קם משהו שרוצה לקיים אותה אפי' יעשה הכל ע"פ ההלכה כולם יתנגדו. פנחס ע"י שמחה על חילול ה' זכה להשיב את חמת ה', היום שיש הרבה צרות בעולם זה התור שלנו - לקנא לכבוד ה'. על פנחס אמר הקב"ה "בקנאו את קנאתי", והיום מי מקנא לכבוד ה'? אלו שנשמעים מדומיינים... בפרשת השבוע בנות צלופחד נלחמו כדי לקבל נחלה בארץ, ואנחנו מוותרים על נחלת אבותינו הכי קדושה לנו?

ביום י"ז בתמוז הובקעה העיר ובוטל התמיד בבית ראשון, ושרף אפוסטמוס הרשע את התורה (שהיה משרי היוונים בבית שני - ר"ע מברטנורא בתענית שם), והעמד צלם בהיכל (תענית דף כ"ו ע"ב). אבל אם ישאלו אותנו האם אנחנו נהנים מהמציאות הזאת? לא נראה שמשוהו יגיד כן, אבל אם כך למה לא רואים זאת בשטח? נתפס בציבור כיום שאירועי י"ז בתמוז הם אירועים עתיקים, אבל הגיע הזמן להסתכל במראה ולהבין שהתאריך הזה הוא תמונת מצב של היום בבוקר.

קרוב התמיד (אחד בבוקר ואחד בין הערביים) הוקרב בכל יום ללא הפסקה, והיווה את ציר הקשר הקבוע והרציף בין עם ישראל להקב"ה. כיום, בכל יום שעובר ללא הקרבת התמיד, הביטול הזה מתחדש הלכה למעשה.

תפילת שחרית ומנחה נתקנו כנגד תמידין (ברכות כו ע"ב), אך אח"כ הוגדרו כ"ונשלמה פרים שפתינו", אבל הקושיה היא שזה רק תחליף זמני בלבד, והמציאות הזאת שאנו יכולים לשוב ולהקריב ובמקום זה אנו עדיין מתפללים במקום להקריב מוכיחה שביטול התמיד המקורי של י"ז בתמוז עדיין פועל בשטח, ואיך נצום על זה שבוטל התמיד בעוד שמי שהיום מבוטל את התמיד זה אנחנו?

אם גם אנחנו צמים שביום זה הועמד צלם בהיכל, שזה דבר כ"כ טמא שנכנס למקום כ"כ קדוש, כיצד אנחנו צמים ב"ז בתמוז על זאת, הרי גם היום יש במקום הכי

"קידוש ה' גדול מאוד" ככה נראה הבית של אבינו שבשמים!! ככה היינו רוצים לראות את הבית שלנו??! אז למה הבית של אבינו מליכנו ככה צריך להראות? איפה כבודו של ה'? כבר זעק אלינו הקב"ה: "אם אב אני איך כבודי?" אם הקב"ה הוא אבא שלנו היכן הכבוד לביתו? ב"ז בתמוז שנת: ג' תתכ"ט הועמד צלם בהיכל, ב"ז בתמוז התשפ"ו עדיין יש צלם בהיכל, ההבדל בין אז להיום, שאז ניסו להוציא אותו ולא הצליחו, והיום בידינו הדבר להוציא אותו רק שזה לא ממש מעניין אותנו, אולי השנה הגיע הזמן שאנחנו נכבד את אבא שבשמים ואת ביתו?

למען תספר

הר' דניאל הי"ד

סיפור בענייני המקדש

כוחה של נטייה אישית

"תסמונת זמלוויס": הנטייה האנושית לדחות דעה או אמת שאינן נעימות לאוזנו, רק משום שהן מאתגרות את תפיסת עולמו או פוגעות באגו שלו, סיפורו של זמלוויס הוא תזכורת חדה לכולנו: לעיתים, החסם הגדול ביותר בדרך לאמת אינו חוסר ידע, אלא דבקות עיקשת בגאוה שמונעת מאיתנו להקשיב.

אם יורשה לי לשאול, מה דעתכם על הרופאים

של הדור ההוא?

נו טוב, די ברור שכל מי שקרה את הסיפור עד עכשיו בו לאותם רופאים, כל אחד מאיתנו היה מתבייש להיות אחד מהם, האמת ששקלתי האם כדאי בכלל להכניס לעלון את הסיפור הזה, אחרי הכל מדובר בדוקטור גוי ולא באיזה רב חסיד או אפילו יהודי כשר, אך השאלה הנוקבת שעולה מן הסיפור לא הניחה לי מלכתוב אותו, הייתכן שאנחנו לוקים בתסמונת זמלוויס'?

נלמד לעצמינו

ספרים ומאמרים רבים התפרסמו על גבולות הר-הבית ועל חשיבות העלייה להר-הבית, על הקרבת קרבנות בזמן הזה ועל החובה של כלל ישראל לבנות בית את בית המקדש ולשוב אל ה' כדי שישוּב הוא אלינו וישיב את שכונתנו לציִון, השאלה היא איך אנחנו מקבלים את הדברים, כי מטבע הדברים קשה לשמוע וכל שכן שקשה לקבל דעה שלא גדלנו עליה ושלא מקובל ליישם אותה, חז"ל מלמדים (סנהדרין דף פ"ב ע"ב) שלאחר שהרג פינחס את זמרי אף על פי שבגלל קנאתו של פינחס נעצרה המגיפה, השבטים התחילו לבזות אותו אמרו "ראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אימו גלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל" מפה נלמד עד כמה קשה כוחה של ההטעייה האנושית, בואו וניקח את הדברים לצומת ליבנו, ולהבריל אותם הרופאים בדורו של זמלוויס, נקיים בעצמינו את דברי הפסוק "מכל מלמדי השכלתי כי עדוהיך שיהיה לי".

השמעתם פעם על המושג 'תסמונת זמלוויס'? ובכן, אם התשובה היא לא, אז הסכיתו וקראו. אנחנו חיים בעידן שבו היגינה בסיסית היא מובנת מאליה, אך ההיסטוריה מלמדת אותנו שדווקא העובדות המדעיות הפשוטות ביותר נתקלו בעבר בחומות של התנגדות ויהירות, סיפורו של אינג'ן זמלוויס (1818-1865), רופא הונגרי שפעל בבית החולים הכללי בווינה, הוא עדות מצמררת לכך. באותם ימים, מגיפת "קדחת הלידה" הכתה בבתי החולים בעוצמה איומה, עם שיעורי תמותה מזעזעים שנעו בין 10% ל-30%, זמלוויס, איש חקר שנתן ליבו לדבר, הבחין בתופעה תמוהה: בבית החולים היו שתי מחלקות לידה סמוכות, במחלקה שבה פעלו רופאים, אחוזי התמותה היו גבוהים להחריד, בעוד שבמחלקה הסמוכה, שבה טיפלו מיילדות בלבד, המצב היה טוב משמעותית.

מה היה ההבדל? זמלוויס גילה שרופאי בית החולים נהגו לבצע נתיחות שלאחר המוות ולעבור מיד לאחר מכן, בידיים לא רחוצות, לחדרי הלידה, הוא הבין, בחושי החדים, כי "חומר הריקבון" עובר מהגופות לילודות, בצעד נועז, הוא הורה לרופאים שתחתיו לחטא את ידיהם ואת כלי העבודה, התוצאה הייתה פלאית: שיעורי התמותה צנחו לאפס. נשמע כמו סוף טוב לסיפור? אכן, אך זו הייתה רק תחילתה של הטרגדיה, עולם הרפואה של המאה ה-19 לא היה מוכן לקבל את בשורתו של זמלוויס, עבור הרופאים המכובדים, האמירה שהם אלו שמעבירים את המחלה הייתה בגדר עלבון בלתי נסבל, הם זעמו: "הידיים שלנו מלוכלכות? שיתבייש לו! מי הוא שיטף לנו מוסר?", הם הקיאו אותו מקרבם, הטיחו בו את הכינוי המלגלג "הטיפש מפשט" (על שם העיירה פשט, המקום בו הוא נולד), ודחו את ממצאיו שוב ושוב, דבריו נפלו על אוזניים אטומות, זמלוויס, שראה את המציאות לנגד עיניו אך נתקל בחומה של גאוה אנושית, קרס תחת הלחץ, איבד את שפיותו ואף סיים את חייו בבית חולים פסיכיאטרי, רק שנים לאחר מכן, כאשר גילה הביולוג לואי פסטר את עולם החיידקים, נפתח הצוהר לאמת שזמלוויס זיהה בחושי, העולם נאלץ להודות בטעותו, אך המחיר היה כבד מנשוא, מכאן נטבע המושג

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים המים, ולהפוך שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. **להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרזוב"ב מטבריה, וכן אברך ת"ח מירושלים שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.**

עלייתי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ד

השבוע רציתי לספר ברוב הקשור להר ה' בענין מעט שונה, לאחרונה בעינו נתיבות עם ישראל התחיל להתעורר לדרוש יעשו לי מקדש', על ידי דגלים עם תמונת ביהמ"ק והפסוק 'ועשו לי מקדש', מתוך אהבת ה' כעין הפסוק ודגלו עלי אהבה, ואחד הפעילים שפנה לבעלי עסקים ובתים לתלות אצלם דגלים מספר לי שהיה התלהבות ברמה עצומה, ואנשים רדפו אחריו ורצו גם בשבילים, והישועה שקיבל, היה לו עיקול על החשבון של כ 8000 ₪ ובאותו יום שתלה 5 דגלים אחרי כמה שעות קיבל הודעה שהפחיתו לו 5000 ₪ אחרי יומים תלה עוד שני דגלים מייד אח"כ קיבל הודעה שהפחיתו לו עוד 2000 ₪, וזה לא נתפס כמה השפע שה' משפיע למי שפועל לכבוד ביתו, ואני מוסיף שגם אני תליתי דגל וקיבלתי מייד אח"כ 1500 ₪, כל אחד יפיר את זה כרצונו אבל אני יודע שמי שעשה את הקידוש ה' הזה לא הפסיד (מי שרוצה לתלות שיעשה לשם שמים לעשות נחת רוח ליוצרינו ולא לשם שכר).

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להמשיך להצלה לרפואה לזרע"ם ולהבדיל לע"נ... זרבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

הר הבית והמקדש בימינו

הר' עובדיה י' הי"ד

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או הצלחה
יש לפנות למייל שבתחזית העמוד הקודם

האם כשהמשיח יגיע כולם ידאו וידעו שהוא המשיח? האם זה אדם רגיל או אהד שצריך לעשות הרבה ניסים? האם כשהמשיח יעלה להר הבית לבנות את בית המקדש יצאו נגדו עם פשקווילים?

כיון שיש שחושבים שאסור לעשות כלום במצוות בית המקדש ושאר המצוות שבהר הבית וכו' עד שיבא המשיח, אע"פ שעל ידי זה הם מבטלים וגורעים ממצוות התורה, והכל בשם הרמב"ם, בדיוק שבביל אנשים אלו הרמב"ם טרח וכתב במפורש (מלכים פ"א ה"ג) וז"ל: "ואל יעלה בדעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים ומחדש דברים בעולם או מחיה מתים וכיו"ב, אין הדבר כך... ועיקר הדברים ככה הן, שהתורה הזאת הוקיה ומשפטיה לעולם ולעולמי עולמים, ואין מוסיפין עליהן ולא גורעין מהן, וכל המוסיף או גורע, או שגילה פנים בתורה והוציא הדברים של מצוות מפשוטן הרי זה בודאי רשע ואפיקורוס", עכ"ל. כמדומה לי שדבריו אלו מבטלים את כל המחשבות של האנשים שחושבים שדעת הרמב"ם שהמצוות של המקדש תלויות בביאת המשיח, והוא בעצמו כותב איך יהיו הדברים? ותשובתו שקודם כל התורה והמצוות לא משתנות, ומי שגורע מהן בגלל שממתין למשיח הוא רשע ו... כל אחד יחשוב באיזה צד הוא מעדיף להיות.

אבל המשיח כשיבוא איך נדע שזה הוא? איזה נס או מופת הוא צריך לעשות כדי שנאמר עליו "יחי אדונינו... מלך המשיח", התשובה של הרמב"ם ברורה ביותר: הוא לא צריך לעשות שום נס או מופת, אלא דבר אחד יש לשים לב שהתורה לא השתנתה ולא תשתנה, ולא מוסיפין עליה כלום, ורק אם הוא יבנה את ביהמ"ק ויעשה את כל הדברים שכתובים שם רק אז נדע שהוא המשיח, אבל לא הייתה כוונתו של הרמב"ם לומר שרק הוא בונה, אלא רק לומר משיח שיבוא חייב לעשות זאת ואם הוריד או מחק מצווה מהתורה אפי' יעשה את כל הניסים - זה לא הוא.

ולכן עלינו בזמן הזה להתעורר במהירות לבניין בית המקדש. ובפרט לפי המדרש המפורסם "שמלך המשיח עומד על גג ביהמ"ק ואומר לישראל ענווים ענווים הגיע הזמן גאולתכם ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזורח עליכם", כלומר כן יהיו שלא יאמינו שהוא המשיח, כי כדי לבנות את בית המקדש צריך לעלות להר הבית, ואנשים יראו שהוא עולה להר הבית לבנות את בית המקדש, ולא יאמינו.. עד שהוא יאמר זאת - הגיע הזמן...

המשך בל"ג בשבוע הבא

לכאן לכל אבא יש רצון לראות את ילדיו בדרך ה' ולא ה"ו עובדים את התורה ואת הבית ובורחים ממהורים, אבל מה יאמר לנו אבא שבשמים? וכי הוא לא רוצה שנבוא אל ביתו ולא נברח ממנו, לקרא בקינות: "אוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם... זה טוב אבל זה מחייב אותנו גם להתבונן, כי זה נאמר לנו שאנחנו רחוקים מבינתו ושולחנו של הקב"ה, כי ליבו ועיניו של אבינו מלכינו נמצאים שם ולא במקום אחר, ורק אם נעלה להר הבית נוכל לשבת בשלחן אחד עם אבא שלנו - הקב"ה, וא"כ הסגולה הטובה ביותר שלא יהיו ילדים נושרים מאבא שלהם, זה שאנחנו לא נהיה נושרים מאבא שלנו שממתין לנו בהר הבית שנתעורר, ולא נשליך את ביתו לאויבי ישראל. (בלי נדר בשבוע הבא יובא כאן מכתב ממו"ר ועט"ר הגר"מ מאזוז צוק"ל, הזועק מליבו על כל אלו שמזניחים את ירושלים ונותנים לאויבים הכל בחדרי חדרים, רק כדי להשאיר בממשלה, וכמובן הוא מבקש: להפסיק להסתיר ממרן הגר"ע יוסף צוק"ל את כל מה שקורה...).

שנים רבות ישבנו ככותל המערבי ובכינו על חרבן המקדש, אך אסור לנו לעצור שם, פרשת פנחס הנקראת בשבת זו קוראת לנו לקום מתוך העדה, פנחס לימד אותנו שחורבן והילול השם לא פותרים רק בבכי ובדמעות, אלא בעשייה ממש, בשינוי המציאות בשטח, ובדרישה חזקה ובתמידות להחזיר את עבודת התמיד, לדרוש בכל מקום שצריך לקום לבנות את בית המקדש היום בימינו ממש, ולסלק את הצלם בהיכל מבית אלקינו, וככה לא רק בוכים או צמים על מאוראות היום, אלא ככה מתקנים ושבים אל אבינו שבשמים.

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר הבית ה (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.
למעוניינים מנתיבות: 054-8406387
למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

יצוב: א.ו.י. א.א.א. 20083229745@gmail.com